

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Tengergyakorlatok

Délnek utaztam előbb, aztán északnak
A szárazföldről vittem szomjamat a víznek
Délien szél volt, várerőd, a dombon kanyargó utak
Északon vad hajósünnep, rákok, halak,
Országhatárokon át kígyózó villamossínek

*

Kihalt fürdővárosban keresni nyárnyomokat:
összecscukott napernyők és bezárt boltok,
egy sövény, amely mögött csókolózni lehet,
egy múzeum, mely együtt őriz sánt, embert, bozótot.

*

Addig nézik a sánpárt, amíg egyszer együtt ülnek vonatra,
s egy kikötővárosban szállnak majd le, virradatkor.
Nincs ott semmi dolguk, együtt lenni csak –
Nem számít: imbolygó fülkefény vagy úszó kajütblak.

*

A kikötőben ül, egy kávé mellett
Előtte térkép, utcáké s a környék szigeteié
Szemében a parkoló hajók nyugalma
Lábában feszülő séták lökik abból kifelé

*

A véletlenből letört szikladarab éle
Színes nyomot hagy bőrödhöz érve
„Holnaptól te legyél a tenger
Csiszoldj könnyűvé tekinteteddel”

*

Elképzelte, hogy csak vizet lát az ablakából, semmi mást.
Azt, ahogy mindennap változik a színe kicsit.
Más tajtékformát farag a szél, azonos mondatokból,
S nincs egy olyan újabb, ami mindent elsimít.